

[A. C. Mortensen.]

gere i dette Land slet ikke gør sig gældende inden for Ledelsen af Landbrugets Andelsorganisationer og da navnlig ikke inden for Ledelsen af Hovedorganisationerne. De har derfor ingen Indflydelse inden for Mejeriernes Fællesorganisation, og den paagældende Deputation kunde derfor godt sige, at den mødte paa Fællesrepræsentationens Vegne, men den havde ikke Ret til at sige, at den talte paa det danske Mejeribrugs Vegne. Thi jeg tør nok hævde, at hvis der blev foretaget en Urafstemning blandt danske Mælkeproducenter angaaende de Krav, som Mejeriernes Fællesorganisation fremsatte over for Udvalget, saa vilde de falde med et vældigt Knald.

Deputationen protesterede imod Margarineafgiftens Bortfald og krævede, at Indførselen af Raastoffer til Margarineproduktion skal indskrænkes til Halvdelen. Gud bevares, man forlanger ikke, at selve Margarinefabrikationen skal indskrænkes til Halvdelen, man maa godt lave Margarine af danske Stoffer, men man maa ikke blande Smør i — det vilde i øvrigt ogsaa blive for dyrt —, og andre Stoffer af Betydning er der jo ikke, i hvert Fald er Fedt ogsaa saa dyrt, at det vilde være umuligt at anvende; saa praktisk talt betyder det, at man vil have Margarinefabrikationen indskrænket til det halve for at tvinge Folk til at spise Smør. Et saadant Krav stiller man paa et Tidspunkt, hvor Landbruget ikke er i Stand til at præstere den Smørproduktion, som Udlandet ønsker at aftage. Jeg er meget overrasket over, at man fra visse Dele af Mejeribruket, navnlig fra det større Landbrug, kommer med et saadant Krav til Regering og Rigsdag. Jeg er saa meget mere forbavsset derover, som der for nylig af et af Det kongelige danske Landhusholdningsselskab nedsat Udvalg — i hvilket Udvalg sidder saa prominente Landbruksrepræsentanter som Nicolaysen, „Kejsergaarden“, Hofjægermester Lüttichau, Tjele, Forpagter Sonne og Formanden for De samvirkende danske Landboforeninger, Medlem af det andet høje Ting Hr. Hauch — er afgivet en Betænkning, hvori dette Udvalg erklærer, at det vilde koste det danske Samfund 60 Mill. Kr., det vilde skade vor Handelsbalance med 60 Mill. Kr., hvis man gik til en Standsning af Margarineproduktionen og gik over til at bruge Smør i Stedet, dette endda under den Forudsætning, at den gennemsnitlige Smørpris ligger paa 1 Kr. 70 Øre pr. Kilogram — i lange Tider har den ligget betydeligt højere. Nu krævede denne Deputation ikke Margarine-

fabrikationen helt standset, kun indskrænket til Halvdelen, men man kan altsaa regne med, at hvis man imødekom dette Ønske, saa vilde det skade vor Handelsbalance med en 30—40 Mill. Kr. Det er uægtelig overraskende, at der paa nærværende Tidspunkt af ansvarlige Landborepræsentanter kan fremsættes saadanne Krav.

Der var kun een Bestemmelse i det af Ministeren fremsatte Forslag, der fandt Naade for Deputationens Øjne, og det var Bestemmelsen om, at Ministeren kan fritage Mælkeproducenterne for at betale Smørafgift. Ordføreren for Deputationen sagde: Vi maa af med denne Afgift for at borttage dette Irritationsmoment! Jeg er uægtelig overrasket over denne Udtalelse. Vi fra vor Side har ikke noget imod, at man fritager Mælkeproducenterne for Smørafgiften, det foreslog i øvrigt Ministeren allerede i Foraaret, med Tilslutning af Landbruksraadet; hvis Landstinget havde vedtaget det dengang, saa havde dette Irritationsmoment allerede været ude af Verden i Foraaret. Vi har ikke noget imod det, fordi vi godt forstaaer, at der er Tider paa Aaret, hvor det var ønskeligt, at vi brugte noget mere Smør herhjemme, saa der ikke blev saa stort et Kvantum til Eksport, og vi ved meget vel, at denne Afgift har bevirket, at mange Landmænd, som ellers nok kunde have Lyst til at bruge Smør selv, har ladet være. Ganske vist fik Landmændene den Afgift, som de indbetalte, tilbage, for saa vidt skulde det ikke kunne genere noget, men vi forstaaer godt den enkelte Landmand, der siger: Naar jeg køber Smør og betaler en Afgift, der paa et givet Tidspunkt har været helt oppe paa 90 Øre, men min Nabo køber Margarine og ingen Smør, saa faar han alligevel Del i den Afgift, jeg indbetaler. Vi forstaaer Ønsket om en Ordning af dette Forhold og vil gerne være med til at imødekomme det, fordi andre Klasser ikke har nogen Interesse i, at denne Smørafgift bliver indbetalt. Men jeg er overrasket over, at man taler om, at Afgiften er et „Irritationsmoment, som vi maa være fri for“. Mon vi saa ikke med lige saa stor Ret kunde sige, at det er et Irritationsmoment over for den øvrige Del af Befolkningen at sige til dem: I kan ikke købe et Kilogram Smør, uden at I skal betale en Ekstraafgift ud over Smørrets Pris; I kan ikke købe et Kilogram Margarine uden at betale en Ekstraafgift? Ja, ikke nok med det: hvis man imødekom Fællesorganisationens Krav om praktisk talt at indskrænke Margarineproduktionen til det halve, saa vilde det være nødvendigt